

Μυλωνάς Γεώργιος (1898-1988), γραμματεύς της Εταιρείας (1979-1986)

Σύμβουλος (1969-1971), αντιπρόεδρος (1978-1979) και γραμματεύς (1979-1986) της Εταιρείας. Γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1898 και έκανε τις εγκύκλιες σπουδές του στην Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης και το Αμερικανικό Κολλέγιο Παραδείσου Σμύρνης. Το 1919 γράφτηκε ως δευτεροετής φοιτητής στη Φιλοσοφική Σχολή της Αθήνας, από την οποία αποφοίτησε το 1922 ενώ συγχρόνως υπηρετούσε στο Τάγμα Προσκολλήσεως της Στρατιάς Μικράς Ασίας. Κατά τις προσπάθειές του να διαφύγει, μετά την καταστροφή, στη Σάμο, αιχμαλωτίστηκε από τους Τούρκους και έμεινε έγκλειστος στα στρατόπεδα της Μαγνησίας και της Σμύρνης από όπου, στις αρχές Μαρτίου του 1923, δραπέτευσε και κατέφυγε σε γαλλικό εμπορικό πλοίο, του οποίου το πλήρωμα τον παρέδωσε πάλι στους Τούρκους.

Χάρη σε γενναίο χρηματικό ποσόν που δανείστηκε από τους Αμερικανούς καθηγητές του Κολλεγίου και έδωσε στους Τούρκους δεσμοφύλακές του μπόρεσε να ελευθερωθεί και να φθάσει στην Αθήνα τον Απρίλιο του 1923, όπου προσλήφθηκε από την Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών ως βοηθός του αρχιτέκτονα της Γενναδείου βιβλιοθήκης Stuart Thomson. Κατά το διάστημα 1923-1928 παρακολούθησε και εργάστηκε στις ανασκαφές της Σχολής στην Παλαιά Κόρινθο, τη Νεμέα και τα Αγιουργήτικα και το 1928 οργάνωσε και έλαβε μέρος στη μεγάλη ανασκαφή της Ολύμπου με τον David M. Robinson. Το 1927 έγινε διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, το 1928 παρακολούθησε μαθήματα αρχαιολογίας στο Johns Hopkins University και μετά από τη λήψη δεύτερου διδακτορικού διπλώματος δίδαξε για βραχύ διάστημα στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου. Το 1930 επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου ασχολήθηκε με τη μελέτη της τοπογραφίας της Αττικής, την ανασκαφή του Αγίου Κοσμά και της Ελευσίνας, και ολιγόωρη διδασκαλία στο γυμνάσιο Ιωάννου Μεταξά. Το 1931 επέστρεψε στις Ηνωμένες Πολιτείες και δίδαξε στο Πανεπιστήμιο του Illinois ως το 1933 και στο Washington University του St. Louis ως την αποχώρησή του από το Πανεπιστήμιο εκτός από τη χρονιά 1939-1940 που δίδαξε πάλι στο Πανεπιστήμιο του Illinois. Κατά τη διάρκεια του πολέμου ο Μυλωνάς εργάστηκε έντονα για να βοηθήσει την Ελλάδα με διαλέξεις, διδασκαλία και συγγραφές.

Σημαντικό είναι το ανασκαφικό έργο του Μυλωνά στην Όλυμπο (1928, 1932, 1938), στη Μυκηβέρνα (1938), στο Πολύστυλο και στον Ακροπόταμο (1938), στον Άγιο Κοσμά (1930, 1931, 1952), στην Ελευσίνα (1931-1934, 1952-1954, 1956-1957) και στις Μυκήνες (1951-1954 και 1958-1988).

Το 1968 έφυγε οριστικά από τις ΗΠΑ και εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα. Το 1970 έγινε μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και το 1980 πρόεδρός της. Τιμήθηκε με πολλές αμερικανικές και ελληνικές διακρίσεις, είναι μέλος ελληνικών και ξένων επιστημονικών σωματείων και ως το 1985 διετέλεσε πρόεδρος της Επιτροπής Συντηρήσεως Μνημείων Ακροπόλεως (ΕΣΜΑ).